

EIFFEL

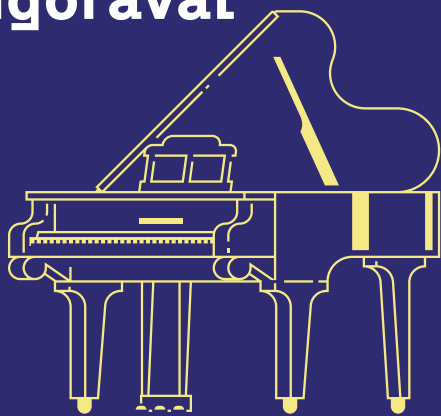
EIFFEL MŰHELYHÁZ
EIFFEL ART STUDIOS

SIMON KEENLYSIDE

Sztárest zongorával

2022. október 16., 19:30
Eiffel Műhelyház –
Bánffy Miklós terem

OPERA

MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

SIMON KEENLYSIDE

Sztárest zongorával

Dalest két részben, magyar és angol felirattal

SIMON KEENLYSIDE – bariton

MALCOLM MARTINEAU – zongora

MŰSOR

FRANZ SCHUBERT (1797–1828)

Liebesbotschaft
Kriegers Ahnung
Aufenthalt
Im Abendrot
Alinde
An den Mond in einer Herbstnacht
Geheimes
Abschied

SZÜNET

CLAUDE DEBUSSY (1862–1918)

Voici que le printemps

HENRI DUPARC (1848–1933)

Phidylé

GABRIEL FAURÉ (1845–1924)

Le secret
Le papillon et la fleur

FRANCIS POULENC (1899–1963)

Avant le cinéma
Carte postale
1904

RALPH VAUGHAN WILLIAMS (1872–1958) *Five Mystical Songs*

Easter
I Got Me Flowers
Love Bade Me Welcome
The Call
Antiphon

Az OPERA számára kiemelkedően fontos, hogy a művészetek, sőt a zeneművészet minden lehetséges ágát reprezentálja. Így, ahogy azt nézőink megszokhatták, az operán és baletten kívül számos más műfajú muzsika is fellelhető az intézmény repertoárján. A szimfonikus műveken, a hosszabb-rövidebb, különböző stílusú és műfajú ősbemutatókon kívül a dalirodalom is fontos részét képezi műsornak. A 2021/22-es évad *Daldélután* sorozatának, illetve a *Sztárestek zongorával* sorozat mintegy folytatásaként hallhatja most a nagyjéremű Simon Keenlyside dalestjét. Az énekest a vadonatúj Steinway zongorán Malcolm Martineau kíséri. Az angol baritonista különösen elmélyült előadásairól, kidolgozott produkcióiról híres. Jóllehet a Magyar Állami Operaház Zenekara már közreműködött a művész egy Műpa-beli hangversenyén, az énekes az OPERÁ-ban most mutatkozik be először.

Simon Keenlyside 1959-ben született Londonban. Gyerekkorában hegedülni tanult, de az éneklés már akkor sokkal jobban érdekelte. Nyolcévesen belépett a cambridge-i St John's College kórusiskolájába, ahol hat évig tanult. A diploma megszerzése után, 1985-ben elnyerte a Peter Moores Alapítvány ösztöndíját, és úgy döntött, hogy a Royal Northern College of Musicba (RNCM) megy, ahol John Cameronnal tanul éneket. Az RNCM-ben 1987-ben lépett először színpadra Massenet *Manonj*-nak *Lescaut* szerepében. Az RNCM-et elhagyva Salzburgban, Grazban, Brémában, majd Hamburgban énekelt. Baritonként 1987-ben debütált a hamburgi Staatsoperben, ahol Almaviva gróft alakította Mozart *Figaro házassága* című operájában. Itt volt alkalma megismerkedni a színpadi élet realitásával: „Aznap, amikor megérkeztem, farmerben sétáltam a díszletben. Másnap már a színpadon voltam. Vagy sikerül, vagy megbukom... A *Figaro* Grófját tizenkétszer játszottam ott, de soha nem találkoztam előtte a karmesterrel, és mindig más volt a Grófné, őket csak a jelmezükről lehetett felismerni. Ezután már nem kellett félnem semmitől. Mondhatom, hogy hasznos volt.”

1989-ben a Skót Operához került, ahol 1994-ig énekelt, és ahol többek között Marcello (Puccini: *Bohémélet*), Danilo (Lehár: *A vig özvegy*), Harlekin (Richard Strauss: *Ariadné Naxosban*), Guglielmo (Mozart: *Così fan tutte*), Figaro (Rossini: *A sevillai borbély*), Billy Budd (Britten), Papageno (Mozart: *A varázsfuvola*) és Belcore (Donizetti: *A szerelmi bájital*) szerepét alakította. Szintén 1989-ben debütált a londoni Királyi Operaházban, Leoncavallo *Bajazzókj*ának Silvio szerepével, majd fellépett az Angol Nemzeti Operában, a Walesi Nemzeti Operában, a San Francisco-i Operában, Genfben, Párizsban és Sydneyben. Először 1993-ban énekelt Glyndebourne-ben, 1996-ban pedig a New York-i Metropolitan Operában debütált.

Keenlyside operaszerepei közül két legkiemelkedőbb Britten *Billy Buddj*ának címszerepe és Debussy *Pelléas és Mélisande*-jének férfi címszerepe volt. Repertoárjának máig fontos része azonban Golaud (Debussy: *Pelléas és Mélisande*), Giorgio Germont (Verdi: *Traviata*), Almaviva gróf (Mozart: *Figaro házassága*), Macbeth (Verdi: *Macbeth*), Rodrigo (Verdi: *Don Carlos*), Wozzeck (Berg: *Wozzeck*). 2022 júliusában Verdi *Attila* című operájának Ezio szerepét fogja először énekelni a londoni Királyi Operaházban. A klasszikus operákon kívül ősbemutatóknak is kiemelkedő énekese. Így 2004-ben Thomas Adès *A vihar* című operájában Prospero, 2005-ben Lorin Maazel 1984-ében Winston Smith szerepét formálta meg.

Az énekművészt évtizedek óta tartják számon dalénekesként is, és a világ minden táján ad szólóesteket. Dalrepertoárján többek között olyan zeneszerzők művei szerepelnek, mint Schubert, Schumann, Strauss, Brahms, Fauré, Wolf és Mahler.

Keenlyside zongorakísérőjét, **Malcolm Martineau**-t nemzedékének egyik vezető kísérőjeként ismerik el. A világ legnagyobb énekeseivel dolgozott együtt, többek között Sir Thomas Allen, Dame Janet Baker, Olaf Bär, Barbara Bonney, Ian Bostridge, Angela Gheorghiu, Susan Graham, Thomas Hampson, Della Jones, Angelika Kirchschrager, Magdalena Kožená, Solveig Kringelborn, Jonathan Lemalu, Dame Felicity Lott, Christopher Maltman, Karita Mattila, Lisa Milne, Ann Murray, Anna Netrebko, Anne Sofie von Otter, Joan Rodgers, Amanda Roccroft, Michael Schade, Frederica von Stade, Sarah Walker és Bryn Terfel.

Saját sorozatokat mutatott be a Wigmore Hallban (egy Britten- és egy Poulenc-sorozatot, valamint a BBC által sugárzott *Évtizedről évtizedre – a német dal 100 éve* című sorozatot), továbbá az Edinburgh-i Fesztiválon Hugo Wolf összes dalát. Fellépett Európa-szerte (többek között olyan helyeken, mint a londoni Wigmore Hall, a Barbican, a Queen Elizabeth Hall és a Királyi Operaház, a milánói Scala, a párizsi Chatelet, a barcelonai Liceu, a berlini Filharmónia és Konzerthaus, az amszterdami Concertgebouw, a bécsi Konzerthaus és Musikverein), Észak-Amerikában (például a New York-i Alice Tully Hallban és a Carnegie Hallban), Ausztráliában (többek között a Sydney Operaházban), valamint az Aix en Provence-i, a bécsi, az edinburgh-i, a Schubertiade, a müncheni és a salzburgi fesztiválokon.¹

Simon Keenlyside estje bejárja a dal műfajának mintegy 150 évét. Érinti a német romantikát Franz Schubert többé-kevésbé ritkábban hallható, különleges dalaival, a francia impresszionizmust Debussyvel és a „francia hatok” zeneszerzőinek egyikével, Francis Poulencel. Hallható a szintén francia Gabriel Fauré és az általa megihletett Henri Duparc egy-egy dala, valamint a brit származású, zenei fantáziájának és színeinek végtelenségéről is méltán számoltartott Vaughan Williams egy dalciklusa.

A műsorlapot szerkesztette: Mátrai Diána Eszter

SIMON KEENLYSIDE

Fotó: Uwe Arens

MALCOLM MARTINEAU

Fotó: Russel Duncan

¹ Készült Simon Keenlyside és Malcolm Martineau honlapján található önéletrajz felhasználásával.
<https://www.simonkeenlyside.info/biography/about-simon/> és <http://martineau.info/bio/>